

Arrest

nr. 317 636 van 29 november 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 november 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 oktober 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 oktober 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat I. SWERTS *loco* advocaat M. LYS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 10 oktober 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 11 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen in Oostenrijk op 23 september 2021 (Eurodac).

1.2. Op 10 december 2021 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 27 oktober 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 30 oktober 2023 verzoeker ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 11/10/2021

Overdracht CGVS: 11/10/2022

Jij had op 21 april 2023, van 9h15 tot 12h20, een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Jouw advocaat, meester Vanessa Peharpré loco meester Matthieu Lys, en jouw voogd, mevrouw M.(...) M.(...) B.(...) L.(...), waren gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Pashtun te zijn. Je verklaart in 1385 (2006 of 2007) te zijn geboren en op het moment van je persoonlijk onderhoud zeventien jaar oud te zijn. Je bent geboren in het dorp Nawabad (Asadabad, Kunar, Afghanistan) en leefde er tot aan je vertrek. Tot de zevende graad ging je naar school, je stopte door jullie problemen met de taliban. Je bent ook een tijdje naar de madrassa gegaan.

Je vader was sergeant bij de "Afghan Special Force" Hij werkte in de basis samen met Amerikanen, ze moesten missies doen. Je paternale oom N.(...) werkte als soldaat voor de 04-eenheid, je andere paternale oom S.(...) werkte op het commando.

Op een dag in de 2de of 3de maand van 1400 (april, mei of juni 2021) kwam de taliban naar jullie huis. Ze sloegen jou en je moeder en je zus. Als je vader en zijn broers zich niet zouden overgeven zou jij vermoord worden. De dag daarna vertrokken jullie naar het huis van je maternale oom W.(...) die in hetzelfde dorp woont.

Je grootouders bleven wel in het huis en vertelden dat de taliban nog twee of drie keer naar jullie is komen vragen.

Je bleef zo'n twee maanden bij je maternale oom en verliet Afghanistan enkele weken voor de val van Kaboel. Op 11 oktober 2021 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in.

Sinds je vertrek worden je achtergebleven familieleden lastiggevallen. De taliban is hen nog drie of vier keer komen vragen waar jij bent, waar je vader en zijn broers zijn. Bij de bezoeken werden je moeder en zus geslagen en werd jullie huis doorzocht.

Ter staving van jouw verzoek leg jij kopieën van verschillende documenten neer. Met betrekking tot jezelf leg je neer: je taskara; foto's van op school in België; en een foto uit je kindertijd waar je met je vader opstaat. Met betrekking tot je vader leg je deze documenten neer: foto's; zijn wapenkaart; zijn certificaten van de NDS; zijn ASF badge; zijn overige certificaten; zijn identiteitskaart; foto's van zijn insignes; en zijn bankkaart. Met betrekking tot je oom N.(...) leg je neer: zijn taskara; zijn badge; een appreciatiebrief; en enkele foto's. Met betrekking tot je oom S.(...) leg je neer: zijn taskara; zijn badge; certificaten; foto's vanop zijn werk; en foto's van zijn begrafenis.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielpprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat, wat jouw minderjarigheid betreft, je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Jij verklaart dat de Taliban je wil vermoorden omdat je de oudste zoon bent van een medewerker van de "Afghan Special Force" (CGVS, p. 14, punt 160). Je slaagt er evenwel niet in dat aannemelijk te maken.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat jij niet aannemelijk maakt dat je vader voor de "Afghan Special Force" (CGVS, p. 9, punt 103) werkte. Je kennis over het werk van je vader blijkt hiervoor te beperkt. Een deel van het persoonlijk onderhoud werd volledig gewijd aan de job van je vader (CGVS, p. 9-11, punt 102-124). Uit jouw verklaringen blijkt dat je eigenlijk enkel weet dat je vader voor de "Afghan Special Force" werkte, dat hij samenwerkte met Amerikanen, dat hij sergeant was en dat hij ook ooit in het commando werkte. Je weet niet hoe lang je vader voor de overheid heeft gewerkt, je weet niet wat de "Afghan Special Force" precies is en stelt louter dat zij missies deden met de Amerikanen en je weet niet over wat voor missies het gaat. Wanneer je de kans krijgt om, zo uitgebreid als je wil, alles te vertellen wat je weet over de job van je vader slaag je er niet in enig concreet element aan te brengen (CGVS, p. 11, punt 123-124). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat je enige kennis hebt over het voorgehouden werk van je vader en dat je in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van je vader alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Jij slaagt hier aldus niet in. Het CGVS houdt hierbij zeker rekening met je leeftijd en kan aannemen dat jij tijdens je verblijf in Afghanistan geen gedetailleerde informatie had over het werk van je vader. Echter, nu jij internationale bescherming hebt aangevraagd om redenen die volledig voortkomen uit het werk dat je vader uitoefende kan verwacht worden dat jij meer informatie zou hebben ingewonnen. Zeker gezien je documenten neerlegt die zouden gaan over het werk van je vader, en gezien je maternale oom W.(...), met wie je overigens contact hebt (CGVS, p. 7, punt 75), veel informatie zou hebben over het werk van je vader (CGVS, p. 10, punt 120-121).

Hieraan gerelateerd dient te worden opgemerkt dat ook je (gebrek aan sommige) documenten de geloofwaardigheid van je verklaringen over het werk van je vader verder ondermijnen. Uit de identiteitskaart van je vader (doc. 8) blijkt dat de man in 1992 zou zijn geboren. Hij zou jou dus verwerkt hebben toen hij een leeftijd van om en bij de 14 jaar had. Daar komt bij dat je vader al minstens sinds 2006 actief was bij de ene of de andere veiligheidsdienst, zo blijkt uit zijn badge (doc. 5). Hij zou in die periode eveneens 14 jaar zijn geweest, wat uiteraard totaal niet aannemelijk is. Deze vaststellingen doen meteen ernstig twifelen aan je verklaringen over je vader. Verder kan je niet één actuele foto neerleggen waarop je herkenbaar in beeld te zien bent met je vader (CGVS, p. 12, punt 142-143). Uit de foto uit je kindertijd (doc. 11) kan niet afgeleid worden dat jij en de man wiens documenten je neerlegt – zogenaamd je vader – erop staan. Hierdoor kan jij niet gekoppeld worden aan de persoon wiens documenten je neerlegt. Wat die documenten betreft moet opgemerkt worden dat het CGVS ernstig twijfelt aan de authenticiteit van één van de certificaten die jij neerlegt (doc. 3). Met name omdat het document bijna identiek is aan een ander door jou neergelegd stuk (doc. 4). Inhoudelijk zijn de documenten identiek. Het is echter merkwaardig dat er op document 3 een bijgesneden versie staat van de foto vanop de badge van je vader (doc. 5). De foto vanop die badge is bovendien minstens 8 jaar ouder dan de foto op document 3, zo blijkt uit de data op beide documenten. Dat de Amerikaanse makers van het certificaat in kwestie twee bijna identieke versies zouden opmaken waarbij slechts één een foto van je vader bevat, houdt weinig steek. Dat ze als foto dan zouden opteren voor een bijgeknipte versie van een document dat 8 jaar eerder werd uitgegeven houdt evenmin steek. Deze vaststellingen ondermijnen verder je geloofwaardigheid betreffende de job van je vader.

Ook met je paternale ooms, de broers van je vader, die zogenaamd ook voor de vroegere strijdkrachten werkten heb jij geen foto's (CGVS, p. 12, punt 144). Je stelt dat jullie geen tijd hadden om foto's te nemen of zelfs te spreken (CGVS, p. 12, punt 144) en suggereert dat je ooms nooit naar huis kwamen, zelfs als zij kwamen ontmoetten ze jou nooit (CGVS, p. 17, punt 189). Een vreemde verklaring, gezien je paternale grootouders – de ouders van je ooms S.(...) en N.(...) dus – bij jou woonden (CGVS, p. 5, punt 40-43). Voorts dient te worden opgemerkt dat je niet weet hoe je oom S.(...) stierf (CGVS, p. 5-6 en p. 17, punt 49-52 en 191). Sterker nog, ondanks het neerleggen van foto's van zijn begrafenis weet jij niet eens waar de man begraven is (CGVS, p. 17, punt 191). Dergelijke verklaringen roepen uiteraard vragen op. Jij maakt aldus niet aannemelijk dat je twee ooms effectief de jobs uitvoerden waar jij gewag van maakt. Van de documenten die jij neerlegt dewelke je aan je ooms S.(...) en N.(...) toeschrijft moet verder ook geconcludeerd worden dat zij louter op zich niet aannemelijk maken dat jij ooms had die voor de vroegere strijdkrachten hebben gewerkt. Specifiek kan over de badge van je oom N.(...) (doc. 13) worden opgemerkt dat het nummer van zijn taskara met balpen gemanipuleerd werd om het document te doen overeenkomen met de taskara die jij van hem neerlegt. Vanzelfsprekend roept zo iets vragen op over de authenticiteit van de documenten.

Voorts concludeert het CGVS dat jij er niet in slaagt te allen tijde op een consistente manier te vertellen over de fundamentele elementen van jouw vluchtmotieven.

Bij je registratie als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV) kreeg jij een eerste keer de kans je voornaamste asielmotieven beknopt toe te lichten. Je verklaarde er dat je vader werd opgepakt en ontvoerd

door de taliban en dat je neef door hen werd vermoord (registratie NBMV, motief voor de immigratie naar België). Die verhalen komen nergens tijdens jouw persoonlijk onderhoud terug en staan dus haaks op jouw verklaringen bij ons. Daarnaast vertel je noch bij je registratie als NBMV, noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, vragenlijst CGVS) – waar je voor de tweede keer de kans kreeg je vluchtmotieven toe te lichten – iets over het bezoek dat de taliban aan je huis bracht. Van dit huisbezoek maak je op het CGVS het fundamentele incident in het kader van je vluchtmotieven (CGVS, p. 12, punt 145). Dat je het bij de vorige stappen in je procedure niet eens vermeldde is dan ook in die mate flagrant dat het je algehele geloofwaardigheid in zeer ernstige mate ondermijnt.

Voorts leg je incoherente verklaringen af over de problemen die je vader zogenaamd kende voor de taliban jullie huis bezocht. Je verklaart meermaals dat je vader voor het huisbezoek van de taliban reeds problemen met hen heeft gehad. Ook op de DVZ stel je dat je vader “altijd bedreigd” is geweest en daardoor niet vaak naar huis kon komen (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5). Je voegt er zelfs toe dat jullie door die bedreigingen in periodes bij je oom W.(...) gingen wonen en jullie daarna naar huis terugkeerden (DVZ, verklaring DVZ, p. 6, punt 10). Op het CGVS haalde je nochtans enkel aan na het huisbezoek van de taliban bij die oom te zijn gaan wonen (CGVS, p. 13, punt 147) hetgeen natuurlijk niet te rijmen valt. Los daarvan, wanneer jij op het CGVS gevraagd wordt welke problemen je vader precies gekend heeft blijf jij een antwoord schuldig (CGVS, p. 14, punt 158). Je komt niet verder dan algemeen te stellen dat taliban en overheid met elkaar vechten (CGVS, p. 14, punt 162). Dat je verklaart dat je vader ook voor de taliban naar jullie huis kwam problemen had met hen, maar niets concreets kunt vertellen over deze problemen ondermijnt uiteraard verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Wat het bezoek van de taliban zelf betreft leg jij ook tegenstrijdige verklaringen af. Je verklaart namelijk eerst dat de talibanleden zeiden dat ze de mannen zijn van de kari's S.(...) Z.(...) en S.(...) S.(...) (CGVS, p. 9 en 13, punt 97-100 en 154). De taliban identificeerden zich aldus op die manier. Later verklaart u dat de talibanleden die uw huis binnenkwamen “misschien” de soldaten waren van die bazen van de taliban (CGVS, p. 15, punt 169). Nog later, wanneer je de kans krijgt alles te vertellen wat de taliban die je huis bezochten allemaal hebben gezegd, haal je niet aan dat zij zich hebben geïdentificeerd als zijnde manen van bovenstaande kari's (CGVS, p. 15, punt 172). Je slaagt er dus niet in op een coherente manier te vertellen over het bezoek dat de taliban zogenaamd aan je huis bracht. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat je verklaringen over de interesse die jij hebt gesteld in het lot van je achtergebleven familieleden ook vragen doet rijzen. Je moeder verblijft samen met haar andere kinderen meestal bij haar broer, je oom W.(...) (CGVS, p. 5 en 17, punt 40-42 en 184). Hij woont ook in jouw dorp, Nawabad (CGVS, p. 6, punt 53-54). W.(...) nam jullie in huis na het bezoek dat de taliban jullie bracht (CGVS, p. 13, punt 147) en vreest nu voor zijn eigen leven (CGVS, p. 7, punt 71). Gevraagd of de taliban ooit naar zijn huis zijn gekomen – een logische stap gezien hij van hetzelfde dorp is en zij naar jou zouden op zoek zijn – verklaar jij dat niet te weten en het zelfs nooit te hebben gevraagd. Gevraagd waarom je het nooit vroeg antwoord je zelfs dat het nooit in je is opgekomen (CGVS, p. 17, punt 185-187). Die verklaringen houden natuurlijk geen enkele steek. Je gezinsleden duiken onder bij je oom W.(...), nota bene in hetzelfde dorp; je verklaart te vrezen voor de levens van je broers (CGVS, p. 17, punt 187); de taliban komt verschillende keren naar het huis van je vader (CGVS, p. 7 en 17, punt 69-73 en 184-185); en toch is het zelfs niet in je opgekomen om te vragen of ze ook naar je oom zijn huis zijn gekomen. Dat is natuurlijk volstrekt ongeloofwaardig en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan het door jou voorgehouden profiel van je familieleden en de problemen die er het gevolg van zouden geweest zijn. Deze elementen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit aan jouw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan ‘officiële’ stukken. Voor kopieën geldt dit, gezien hun manipuleerbaarheid, des te meer. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. De documenten met betrekking tot de jobs van je vader en je ooms N.(...) en S.(...) en de foto's van hun werkzaamheden werden hierboven deels besproken. Algemeen kan voor deze documenten herhaald worden dat zij op zich niet aannemelijk maken dat jij een vader en ooms had die voor de vroegere strijdkrachten werkzaam waren; De foto met je vader werd hierboven ook besproken; Je taskara kan hoogstens een indicatie geven van je identiteit, dewelke

momenteel niet ter discussie staat; De foto's van de begrafenis van je oom S.(...) kunnen niet staven dat de man in kwestie jouw oom is, dat hij dood is en hoe en in welke omstandigheden hij precies kwam te overlijden; Tot slot leg je foto's neer waarop je op school in België te zien bent met medeleerlingen. Het CGVS betwist niet dat jij hier naar school gaat maar ziet geen verband met een eventueel risico bij terugkeer.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan:

Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP.

Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bermbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseerd punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatie richtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde

Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het

opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen.

Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je 15 jaar was toen je Afghanistan hebt verlaten, waaruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afgaanse

waarden en normen. Bovendien stelt je naar de madrassa te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS, p. 8, punt 82-83) en sta je momenteel nog steeds in contact met jouw familie (CGVS, p. 7, punt 68 en 75). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Volledigheidshalve kan toegevoegd worden dat jij verklaart dat je in Afghanistan zou kunnen wonen als de problemen omwille van je vader zijn werk er niet geweest waren (CGVS, p. 18-19, punt 201).

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Jij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

*"-artikel 1 van de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève;
- artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 57/1, §§3 en 4 Vreemdelingenwet;
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikel 3 EVRM;
- artikel 3 Kinderrechtenverdrag;
- artikelen 2 en 3 Anti-folterverdrag;
- artikelen 6 en 7 IVBPR;
- het zorgvuldigheidsbeginsel (meerbepaald de vereiste om alle elementen van het dossier in aanmerking te nemen, het dossier op een voorzichtige wijze te behandelen en de beslissing op een nauwkeurige wijze voor te bereiden en op pertinente informatie te doen berusten);
- de materiële motiveringsverplichting."*

Verzoeker wijst op een voortdurend gebrek aan gedetailleerde en betrouwbare objectieve landeninformatie over de huidige situatie in Afghanistan. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad, alsook landeninformatie hieromtrent. Verzoeker wijst erop dat de beschikbare informatie waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dateert van voor november 2022, en dus minstens een jaar oud is.

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen. Verzoeker betwist niet dat hij weinig informatie heeft over het werk van zijn vader, maar dit valt te verklaren door zijn jonge leeftijd op het moment van vertrek. Verzoeker was namelijk slechts 15 jaar oud. Bovendien dient rekening gehouden te worden met de Afghaanse context, waar zulke onderwerpen niet met jongeren besproken worden. Dit wordt nog versterkt door het feit dat de job verzoekers vader voor de Afghan Special Force inherent geheimhouding vereist, in het bijzonder in de regio van verzoeker, waar de taliban reeds aanwezig was en de vader van verzoeker om die reden amper naar huis kwam.

Uit de identiteitskaart van verzoekers vader blijkt dat zijn vader geboren is in 1992, wat wil zeggen dat hij verzoeker zou verwekt hebben op zijn 14 jaar.

Uit de badge van het leger van verzoekers vader blijkt dat verzoekers vader sinds 2006 actief zou zijn bij de ene of andere veiligheidsdienst. Op dat moment zou verzoekers vader 14 jaar oud geweest zijn, wat niet aannemelijk is.

Verzoeker wenst hier op te merken dat op een gegeven moment in Afghanistan mensen hun leeftijd wilden veranderen zodat ze jonger zouden zijn en zich geen zorgen hoefden te maken dat ze uit het leger zouden geschopt worden. Dat kan een verklaring bieden voor deze onaannemelijkheid. Een andere verklaring hiervoor kan zijn dat het een fout in de registratie van de Afghaanse autoriteiten betreft.

Wat één van de certificaten die verzoeker neerlegt betreft, benadrukt verzoeker dat niet kan achterhaald worden over welke documenten de commissaris-generaal het heeft. Deze documenten werden noch toegevoegd aan het administratief dossier, noch genummerd.

Verzoeker legde de taskara's van zijn ooms neer, waaruit de familieband blijkt.

Verzoeker was zelf niet meer in het land en hoorde het nieuws van de dood van zijn oom. Hij had niet echt contact met iemand, waardoor het dus ook niet onaannemelijk is dat verzoeker niet vroeg naar waar de begrafenis zou plaatsvinden.

Verzoeker heeft nooit gezegd dat een neef werd vermoord door de taliban, maar hij had het steeds over zijn oom die vermoord werd. Het betreft hier waarschijnlijk een fout in de vertaling. Ten tweede dient er op gewezen te worden dat de NBMV-fiche door de commissaris-generaal niet bij het administratief dossier werd gevoegd. Daarnaast was verzoeker op het moment dat de NBMV-fiche opgesteld werd slechts 15 jaar oud. Hij had nog geen voogd en advocaat toegewezen gekregen en had zonet een traumatische vlucht meegemaakt. Hij stelde zelf dat hij die nacht op straat had geslapen waardoor hij mentaal niet 'relaxed' was. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad omtrent de kwetsbaarheid van niet-begeleide minderjarige vreemdelingen ten tijde van de registratie.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken maar weinig tijd kreeg om zijn verhaal te vertellen.

De tegenstrijdigheid die de commissaris-generaal aanhaalt omtrent het bezoek van de taliban dient sterk genuanceerd te worden. Verzoeker verklaart steeds consistent dat hij toen de namen van de talibanleden heeft gehoord. Dat hij dit niet opnieuw later in het interview vertelt wanneer hem gevraagd wordt alles te zeggen wat deze mannen zeiden, kan hem niet kwalijk genomen worden, aangezien hij dit eerder al vermeldde.

Verzoeker stelt dat wanneer onafhankelijk onderzoek niet het noodzakelijke bewijs oplevert ondanks de geloofwaardige verklaringen, volgens het vluchtelingenrecht het voordeel van de twijfel dient toegepast te worden.

De commissaris-generaal heeft eraan verzaakt verzoekers minderjarigheid, tijdens de gebeurtenissen die aanleiding gaven tot zijn vlucht en tijdens zijn vlucht zelf, het vereiste gewicht te verlenen bij de beoordeling van zijn geloofwaardigheid, of minstens aan te geven hoe en in welke mate daar wel rekening mee gehouden zou zijn. De commissaris-generaal schendt ook daarmee de op hem rustende gedeelde bewijslast, onderzoeksplicht en motiveringsplicht. Daarnaast dient rekening gehouden te worden met verzoekers psychologische kwetsbaarheid, zelfs al is daar geen medisch bewijs voor aangebracht, gezien de vele potentieel traumatische gebeurtenissen die hij als minderjarige in Afghanistan en tijdens zijn vlucht meemaakte. Verzoeker wijst alsook op het hoger belang van het kind als onderzoeksplicht.

De commissaris-generaal heeft middelen ter beschikking om *in concreto* na te gaan of de voorgelegde documenten met betrekking tot het werk van verzoekers vader en broer al dan niet vervalst of in scène gezet zijn. Ook op dit punt wordt de bewijslast geschonden, alsook de onderzoeks- en motiveringsplicht.

Verzoeker verwijst uitgebreid naar landeninformatie die de risico's bevestigt voor personen die beschouwd kunnen worden als aanhangers van de voormalige Afghaanse regering, zowel als hun familieleden.

Verder heeft verzoeker zich bepaalde westerse normen en waarden eigengemaakt tijdens zijn verblijf buiten Afghanistan en in België, waar hij ingrijpende geconfronteerd geweest is met een samenleving die gestoeld is op liberale, vrije, democratische, westerse en ethische waarden, principes en gedragsregels, zoals (individuele) vrijheid, gelijkheid, respect, verdraagzaamheid, zelfbeschikking en diversiteit in een pluralistische, multiculturele, multireligieuze en multi-linguïstische maatschappelijke context.

Hij heeft zich die kernwaarde eigen gemaakt, zoals ook andere westerse normen en waarden (individuele vrijheid, gelijkheid, respect, zelfbeschikking, enz.) die inmiddels deel uitmaken van zijn identiteit en persoonlijkheid, zodat niet kan worden verwacht dat hij hier afstand van neemt in geval van terugkeer naar Afghanistan. Uit de verklaringen van verzoeker en het profiel van zijn familie blijkt ook dat verzoeker zich absoluut niet wil aanpassen aan de intussen sterk gewijzigde Afghaanse maatschappelijke werkelijkheid, waar verzoeker bovendien geen enkele recente ervaring meer mee heeft en die diametraal staat op de waarden waarop de Belgische maatschappij gebaseerd is.

Verzoeker wijst op de jonge leeftijd waarop hij Afghanistan heeft verlaten. Verzoeker verliet Afghanistan meer dan twee jaar geleden, op 15-jarige leeftijd, en heeft op 15-jarige leeftijd een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Bij de indiening van het beroepsverzoekschrift is verzoeker ook slechts 17 jaar oud. Dit leidt dan ook tot de conclusie dat verzoeker al meer dan twee jaar geen voeling meer heeft met de Afghaanse maatschappij, en dat hij, tijdens zijn vormende jaren in aanraking is gekomen met volledig verschillende culturen en gebruiken. Zijn lang verblijf buiten Afghanistan en in België, betekent in ieder geval dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de Taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels. Bovendien is deze interpretatie nog steeds allerminst duidelijk, worden de regels zeer willekeurig opgelegd en toegepast en zijn zij onderhevig aan enorme (rechts)onzekerheid. Individuele rechten en vrijheden, die nochtans het uitgangspunt zijn geweest van het leven van verzoeker in Europa, zijn dan ook onbestaande en volledig illusoir geworden. Wat dit betreft dient opgemerkt te worden dat verzoeker Afghanistan heeft verlaten enkele weken voor de machtsovername. Hij heeft de huidige situatie in Afghanistan niet meegemaakt en zou bijgevolg niet de mogelijkheid hebben om *'het spel te spelen'*, aangezien hij geen weet heeft van de lokale codes die in hedendaags Afghanistan worden opgelegd.

Ten tweede impliceert de erg jonge leeftijd waarop verzoeker hier is toegekomen het lange verblijf van verzoeker in Europa een noodzakelijke aanpassing en deelname aan en integratie in de Belgische samenleving en het sociaal leven, tijdens een vormgevende periode in zijn leven. De manier waarop verzoeker zich na aankomst in België ontwikkeld heeft en zich aangepast heeft aan de Belgische manier van samenleven is van doorslaggevend belang bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Dit komt in het geval van verzoeker heel concreet tot uiting in een aantal individuele elementen die wijzen op een vergaande mate van integratie en inburgering en aantonen dat hij gedurende al deze jaren dermate geconfronteerd geweest is met bepaalde 'westerse' normen en waarden dat zijn verblijf in Europa ontegensprekelijk een significante impact heeft gehad op zijn persoonlijke ontwikkeling, zijn gedrag en de vorming van zijn identiteit en morele integriteit. Zo gaat verzoeker hier naar school. Hij studeert voor mechaniker. Hiervan voegt verzoeker foto's toe aan dit verzoekschrift. Verzoeker werkt hier in het weekend en heeft hier een vriendin. Hij doet aan sport, zo gaat hij naar de 'basic fit' en doet uitstapjes, bijvoorbeeld naar Brussel. Hij is hier zeer tevreden. Verzoekers concrete en persoonlijke ontwikkeling in België wordt sterk vormgegeven en beïnvloed door de uiterst jonge leeftijd waarop hij hier is toegekomen en zich verder ontwikkeld heeft, aangepast heeft aan en geïntegreerd is in de Belgische samenleving en blootgesteld geweest is aan en geconfronteerd met Belgische normen en waarden. Op dit moment en op deze leeftijd, kan dan ook redelijkerwijs aangenomen worden dat de manier waarop verzoeker in België verder opgevoed is en zich op persoonlijk vlak ontwikkeld heeft, in geen enkel geval hetzelfde zou geweest zijn als zou hij in Afghanistan opgegroeid en opgevoed geweest zijn gedurende deze vormgevende jaren. Door zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving, is hij noodzakelijkerwijze met westerse waarden en opvattingen geconfronteerd. Er wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit een rurale gebied in de provincie Kunar. ISKP is aanwezig in die regio. In het geval van een rurale afkomst, in combinatie met de jonge leeftijd en de vormende jaren, zoals bij verzoeker, erkent de Raad in zijn rechtspraak dat de gecombineerde risicoanalyse tot een erkenning van de vervolgingsvrees omwille van (minstens gepercipieerde) verwestering noopt. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad omtrent verwestering.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie aangaande de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan, alsook de situatie voor terugkeerders.

Verzoeker wijst op de huidige socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan en haalt landeninformatie en rechtspraak aan hieromtrent.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- mailcorrespondentie met Thomas Ruttig van 22 december 2022 (stuk 3);
- foto's school (stuk 4).

3.1.3. In een aanvullende nota van 30 september 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*" van 4 november 2022;
- het EASO-rapport "*Afghanistan Security Situation*" van augustus 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023;
- het EUAA-rapport "*Country Guidance : Afghanistan*" van mei 2024;
- het EUAA-rapport "*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*" van augustus 2022;
- het EASO-rapport "*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*" van augustus 2020;
- het EUAA-rapport "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*" van juni 2023;
- de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban*" van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport "*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*" van 2 februari 2024.

3.1.4. In een aanvullende nota van 1 oktober 2024 legt verzoeker de volgende stukken neer:

- getuigenis (stuk 1);
- foto's (stuk 2);
- getuigenissen (stukken 3 tot 5);
- arbeidsovereenkomst (stuk 6);
- schooldocument (stuk 7).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing, namelijk dat verzoeker zijn relaas niet aannemelijk maakt, niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure wel degelijk rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt "*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*" die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden. Verzoeker kreeg een voogd toegewezen op 9 augustus 2021, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 15; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid.

De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn

land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker. Voor de volledigheid merkt de Raad op dat verzoeker in maart 2024 meerderjarig werd.

In tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, stelt de Raad vast dat de fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling zich wel degelijk in het administratief dossier bevindt en verzoeker hier aldus kennis van kon nemen. Waar hij in het verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van deze fiche, ingevuld door het bureau MINTEH, dient er op gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, staat het hem vrij om dit te doen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete of pertinente gegevens aan te voeren. Het loutere feit dat hij bij het invullen van de fiche niet werd bijgestaan door een advocaat of voogd, is op zich niet van die aard om aan te tonen dat de weergave van verzoekers verklaringen in deze fiche onjuist zouden zijn. Verzoeker brengt geen concrete en pertinente elementen aan die ertoe zouden nopen om deze fiche buiten de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming te houden.

Verzoeker voert verder aan dat hij getraumatiseerd is en verwijst hierbij naar zijn vluchtrelaas, maar hij gaat er vooreerst aan voorbij dat er geen geloof kan worden gehecht aan dit relaas. De Raad merkt verder op dat verzoeker geen bewijs bijbrengt van eventuele psychologische problemen, zodat verzoeker niet aantoonbaar dat hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou gehad hebben op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden of zijn gemoedstoestand een verklaring kunnen bieden voor het geheel van de vaststellingen in de bestreden beslissing.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker bij het invullen van de vragenlijst op de Dienst Vreemdelingenzaken er inderdaad op gewezen wordt dat van hem verwacht wordt dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. In deze ontslaat het verzoek om bondig te antwoorden op de gestelde vragen, verzoeker geenszins van zijn medewerkingsplicht en de verplichting om zo accuraat en volledig mogelijk zijn asielmotieven te vermelden van bij aanvang van de asielprocedure. Daarenboven betreffen de vastgestelde tegenstrijdigheden kernelementen van verzoekers asielfrelaas, waardoor redelijkerwijze kon worden verwacht dat verzoeker deze elementen correct weergeeft. Bovendien werden verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan hem voorgelezen in het Pashtou en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan.

Gelet op het voorgaande, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Jij verklaart dat de taliban je wil vermoorden omdat je de oudste zoon bent van een medewerker van de “Afghan Special Force” (CGVS, p. 14, punt 160). Je slaagt er evenwel niet in dat aannemelijk te maken.

In de eerste plaats moet worden opgemerkt dat jij niet aannemelijk maakt dat je vader voor de “Afghan Special Force (CGVS, p. 9, punt 103)” werkte. Je kennis over het werk van je vader blijkt hiervoor te beperkt. Een deel van het persoonlijk onderhoud werd volledig gewijd aan de job van je vader (CGVS, p. 9-11, punt 102-124). Uit jouw verklaringen blijkt dat je eigenlijk enkel weet dat je vader voor de “Afghan Special Force” werkte, dat hij samenwerkte met Amerikanen, dat hij sergeant was en dat hij ook ooit in het commando werkte. Je weet niet hoe lang je vader voor de overheid heeft gewerkt, je weet niet wat de “Afghan Special Force” precies is en stelt louter dat zij missies deden met de Amerikanen en je weet niet over wat voor missies het gaat. Wanneer je de kans krijgt om, zo uitgebreid als je wil, alles te vertellen wat je weet over de job van je vader slaag je er niet in enig concreet element aan te brengen (CGVS, p. 11, punt 123-124). Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat je enige kennis hebt over het voorgehouden werk van je vader en dat je in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent de werkzaamheden van je vader alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Jij slaagt hier aldus niet in. Het CGVS houdt hierbij zeker rekening met je leeftijd en kan aannemen dat jij tijdens je verblijf in Afghanistan geen gedetailleerde informatie had over het werk van je vader. Echter, nu jij internationale bescherming hebt aangevraagd om redenen die volledig voortkomen uit het werk dat je vader uitoefende kan verwacht worden dat jij meer informatie zou hebben ingewonnen. Zeker gezien je documenten neerlegt die zouden gaan over het werk van je vader, en gezien je maternale oom W.(...), met wie je overigens contact hebt (CGVS, p. 7, punt 75), veel informatie zou hebben over het werk van je vader (CGVS, p. 10, punt 120-121).

Hieraan gerelateerd dient te worden opgemerkt dat ook je (gebrek aan sommige) documenten de geloofwaardigheid van je verklaringen over het werk van je vader verder ondermijnen. Uit de identiteitskaart van je vader (doc. 8) blijkt dat de man in 1992 zou zijn geboren.

Hij zou jou dus verwekt hebben toen hij een leeftijd van om en bij de 14 jaar had. Daar komt bij dat je vader al minstens sinds 2006 actief was bij de ene of de andere veiligheidsdienst, zo blijkt uit zijn badge (doc. 5). Hij zou in die periode eveneens 14 jaar zijn geweest, wat uiteraard totaal niet aannemelijk is. Deze vaststellingen doen meteen ernstig twifelen aan je verklaringen over je vader. Verder kan je niet één actuele foto neerleggen waarop je herkenbaar in beeld te zien bent met je vader (CGVS, p. 12, punt 142-143). Uit de foto uit je kindertijd (doc. 11) kan niet afgeleid worden dat jij en de man wiens documenten je neerlegt – zogenaamd je vader – erop staan. Hierdoor kan jij niet gekoppeld worden aan de persoon wiens documenten je neerlegt. Wat die documenten betreft moet opgemerkt worden dat het CGVS ernstig twijfelt aan de authenticiteit van één van de certificaten die jij neerlegt (doc. 3). Met name omdat het document bijna identiek is aan een ander door jou neergelegd stuk (doc. 4). Inhoudelijk zijn de documenten identiek. Het is echter merkwaardig dat er op document 3 een bijgesneden versie staat van de foto vanop de badge van je vader (doc. 5). De foto vanop die badge is bovendien minstens 8 jaar ouder dan de foto op document 3, zo blijkt uit de data op beide documenten. Dat de Amerikaanse makers van het certificaat in kwestie twee bijna identieke versies zouden opmaken waarbij slechts één een foto van je vader bevat, houdt weinig steek. Dat ze als foto dan zouden opteren voor een bijgeknipte versie van een document dat 8 jaar eerder werd uitgegeven houdt evenmin steek. Deze vaststellingen ondermijnen verder je geloofwaardigheid betreffende de job van je vader.

Ook met je paternale ooms, de broers van je vader, die zogenaamd ook voor de vroegere strijdkrachten werkten heb jij geen foto's (CGVS, p. 12, punt 144). Je stelt dat jullie geen tijd hadden om foto's te nemen of zelfs te spreken (CGVS, p. 12, punt 144) en suggereert dat je ooms nooit naar huis kwamen, zelfs als zij kwamen ontmoetten ze jou nooit (CGVS, p. 17, punt 189). Een vreemde verklaring, gezien je paternale grootouders – de ouders van je ooms S.(...) en N.(...) dus – bij jou woonden (CGVS, p. 5, punt 40-43). Voorts dient te worden opgemerkt dat je niet weet hoe je oom S.(...) stierf (CGVS, p. 5-6 en p. 17, punt 49-52 en 191). Sterker nog, ondanks het neerleggen van foto's van zijn begrafenis weet jij niet eens waar de man begraven is (CGVS, p. 17, punt 191). Dergelijke verklaringen roepen uiteraard vragen op. Jij maakt aldus niet aannemelijk dat je twee ooms effectief de jobs uitvoerden waar jij gewag van maakt. Van de documenten die jij neerlegt dewelke je aan je ooms S.(...) en N.(...) toeschrijft moet verder ook geconcludeerd worden dat zij louter op zich niet aannemelijk maken dat jij ooms had die voor de vroegere strijdkrachten hebben gewerkt. Specifiek kan over de badge van je oom N.(...) (doc. 13) worden opgemerkt dat het nummer van zijn taskara met balpen gemanipuleerd werd om het document te doen overeenkomen met de taskara die jij van hem neerlegt. Vanzelfsprekend roept zo iets vragen op over de authenticiteit van de documenten.

Voorts concludeert het CGVS dat jij er niet in slaagt te allen tijde op een consistente manier te vertellen over de fundamentele elementen van jouw vluchtmotieven.

Bij je registratie als niet-begeleide minderjarige vluchteling (NBMV) kreeg jij een eerste keer de kans je voornaamste asielmotieven beknopt toe te lichten. Je verklaarde er dat je vader werd opgepakt en ontvoerd door de taliban en dat je neef door hen werd vermoord (registratie NBMV, motief voor de immigratie naar België). Die verhalen komen nergens tijdens jouw persoonlijk onderhoud terug en staan dus haaks op jouw verklaringen bij ons. Daarnaast vertel je noch bij je registratie als NBMV, noch op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ, vragenlijst CGVS) – waar je voor de tweede keer de kans kreeg je vluchtmotieven toe te lichten – iets over het bezoek dat de taliban aan je huis bracht. Van dit huisbezoek maak je op het CGVS het fundamentele incident in het kader van je vluchtmotieven (CGVS, p. 12, punt 145). Dat je het bij de vorige stappen in je procedure niet eens vermeldde is dan ook in die mate flagrant dat het je algehele geloofwaardigheid in zeer ernstige mate ondermijnt.

Voorts leg je incoherente verklaringen af over de problemen die je vader zogenaamd kende voor de taliban jullie huis bezocht. Je verklaart meermaals dat je vader voor het huisbezoek van de taliban reeds problemen met hen heeft gehad. Ook op de DVZ stel je dat je vader "altijd bedreigd" is geweest en daardoor niet vaak naar huis kon komen (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 5).

Je voegt er zelfs toe dat jullie door die bedreigingen in periodes bij je oom W.(...) gingen wonen en jullie daarna naar huis terugkeerden (DVZ, verklaring DVZ, p. 6, punt 10). Op het CGVS haalde je nochtans enkel aan na het huisbezoek van de taliban bij die oom te zijn gaan wonen (CGVS, p. 13, punt 147) hetgeen natuurlijk niet te rijmen valt. Los daarvan, wanneer jij op het CGVS gevraagd wordt welke problemen je vader precies gekend heeft blijf jij een antwoord schuldig (CGVS, p. 14, punt 158). Je komt niet verder dan algemeen te stellen dat taliban en overheid met elkaar vochten (CGVS, p. 14, punt 162). Dat je verklaart dat je vader ook voor de taliban naar jullie huis kwam problemen had met hen, maar niets concreets kunt vertellen over deze problemen ondermijnt uiteraard verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Wat het bezoek van de taliban zelf betreft leg jij ook tegenstrijdige verklaringen af. Je verklaart namelijk eerst dat de talibanleden zeiden dat ze de mannen zijn van de kari's S.(...) Z.(...) en S.(...) S.(...) (CGVS, p. 9 en

13, punt 97-100 en 154). De taliban identificeerden zich aldus op die manier. Later verklaart u dat de talibanleden die uw huis binnenkwamen “misschien” de soldaten waren van die bazen van de taliban (CGVS, p. 15, punt 169). Nog later, wanneer je de kans krijgt alles te vertellen wat de taliban die je huis bezochten allemaal hebben gezegd, haal je niet aan dat zij zich hebben geïdentificeerd als zijnde manen van bovenstaande kari's (CGVS, p. 15, punt 172). Je slaagt er dus niet in op een coherente manier te vertellen over het bezoek dat de taliban zogenaamd aan je huis bracht. Dit ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Tot slot kan worden opgemerkt dat je verklaringen over de interesse die jij hebt gesteld in het lot van je achtergebleven familieleden ook vragen doet rijzen. Je moeder verblijft samen met haar andere kinderen meestal bij haar broer, je oom W.(...) (CGVS, p. 5 en 17, punt 40-42 en 184). Hij woont ook in jouw dorp, Nawabad (CGVS, p. 6, punt 53-54). W.(...) nam jullie in huis na het bezoek dat de taliban jullie bracht (CGVS, p. 13, punt 147) en vreest nu voor zijn eigen leven (CGVS, p. 7, punt 71). Gevraagd of de taliban ooit naar zijn huis zijn gekomen – een logische stap gezien hij van hetzelfde dorp is en zij naar jou zouden op zoek zijn – verklaar jij dat niet te weten en het zelfs nooit te hebben gevraagd. Gevraagd waarom je het nooit vroeg antwoord je zelfs dat het nooit in je is opgekomen (CGVS, p. 17, punt 185-187). Die verklaringen houden natuurlijk geen enkele steek. Je gezinsleden duiken onder bij je oom W.(...), nota bene in hetzelfde dorp; je verklaart te vrezen voor de levens van je broers (CGVS, p. 17, punt 187); de taliban komt verschillende keren naar het huis van je vader (CGVS, p. 7 en 17, punt 69-73 en 184-185); en toch is het zelfs niet in je opgekomen om te vragen of ze ook naar je oom zijn huis zijn gekomen. Dat is natuurlijk volstrekt ongeloofwaardig en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van je vluchtmotieven.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen kan geen geloof worden gehecht aan het door jou voorgehouden profiel van je familieleden en de problemen die er het gevolg van zouden geweest zijn. Deze elementen vormen dan ook geen dienstige basis voor een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit aan jouw dossier toegevoegde objectieve informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan ‘officiële’ stukken. Voor kopieën geldt dit, gezien hun manipuleerbaarheid, des te meer. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. De documenten met betrekking tot de jobs van je vader en je ooms N.(...) en S.(...) en de foto's van hun werkzaamheden werden hierboven deels besproken. Algemeen kan voor deze documenten herhaald worden dat zij op zich niet aannemelijk maken dat jij een vader en ooms had die voor de vroegere strijdkrachten werkzaam waren; De foto met je vader werd hierboven ook besproken; Je taskara kan hoogstens een indicatie geven van je identiteit, dewelke momenteel niet ter discussie staat; De foto's van de begrafenis van je oom S.(...) kunnen niet staven dat de man in kwestie jouw oom is, dat hij dood is en hoe en in welke omstandigheden hij precies kwam te overlijden; Tot slot leg je foto's neer waarop je op school in België te zien bent met medeleerlingen. Het CGVS betwist niet dat jij hier naar school gaat maar ziet geen verband met een eventueel risico bij terugkeer.”

Waar verzoeker verder verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingender geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische

politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het ‘Taliban General Directorate of Intelligence’ (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrasa’s over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk.

De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 e.v.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo’s hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22 en 24-25). Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een mahram. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘hudud’- en ‘qisas’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). In het bijzonder wat ‘zina’ betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘Zina’ is één van de ‘hudud’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode

lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘zina’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘hudud’-misdaad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, augustus 2022, p. 30).

Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

UNAMA rapporteerde dat publieke lijfstraffen blijven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-oppperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘qisas’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘hudud’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gedaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, *ad-hoc*-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 98).

Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (‘Ministry of Communications and Information Technology’) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma’s met ‘immorele inhoud’ te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 44).

Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat personen die Afghanistan verlieten betreft, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ‘geloofsethiek en denkwijze’ van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 December 2021 in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51).

Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De

taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55; “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, p. 148-149; COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als ‘verwesterd’ worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als ‘verraders’ of ‘ongelovigen’. De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 100).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie, zoals het EUAA-rapport “*Afghanistan Country Focus*” van december 2023 en EUAA “*COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related and humanitarian developments*” van 2 februari 2024, blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen ‘die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden’, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

- personen die ‘verwesterd’ zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA waarnaar de commissaris-generaal in de aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA, “Country guidance: Afghanistan” mei 2024, p. 52-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu wijst verzoeker op het feit dat hij Afghanistan heeft verlaten op 15-jarige leeftijd, enkele weken voor de machtsovername in 2021. Op dezelfde leeftijd heeft hij een verzoek om internationale bescherming ingediend in België. Zijn lang verblijf buiten Afghanistan en in België betekent in ieder geval dat hij geen enkele recente ervaring heeft met de huidige, door de taliban opgelegde regels die worden toegepast op basis van een uiterst strikte, ultraconservatieve interpretatie van de islam en toepassing van sociale, maatschappelijke en culturele voorschriften en gedragsregels.

Verzoeker heeft Afghanistan verlaten enkele weken voor de machtsovername. Hij heeft de huidige situatie in Afghanistan niet meegemaakt en zou bijgevolg niet de mogelijkheid hebben om ‘het spel te spelen’, aangezien hij geen weet heeft van de lokale codes die in hedendaags Afghanistan worden opgelegd.

Verzoeker gaat hier naar school en volgt de richting mechanica. Hiervan voegt verzoeker foto's toe aan dit verzoekschrift. Verzoeker werkt tijdens het weekend en heeft hier een vriendin. Hij doet aan sport.

Zo gaat hij naar de fitness en doet uitstapjes naar bijvoorbeeld Brussel. Verzoeker stelt dat zijn concrete en persoonlijke ontwikkeling in België sterk wordt vormgegeven en beïnvloed wordt door de uiterst jonge leeftijd waarop hij hier is toegekomen. Hij heeft zich aangepast aan en heeft zich geïntegreerd in de Belgische samenleving en is blootgesteld geweest aan de Belgische normen en waarden. Hij brengt in zijn aanvullende nota foto's bij van zijn leven in België. Verzoeker wijst erop dat hij afkomstig is uit een ruraal gebied in de provincie Kunar waar ISKP eveneens aanwezig is.

Uit voorliggende elementen blijkt echter geenszins dat verzoekers verblijf en ervaring in Europa hem op zulke wijze hebben beïnvloed dat hij hier in België waarden en visies heeft ontwikkeld die hem op zodanige wijze hebben vervreemd van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. De Raad wijst erop dat verzoeker slechts oktober 2021 in België heeft verbleven in het kader van de procedure, hetgeen niet kan worden beschouwd als een langdurige periode waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker op een zulke mate zou zijn geïntegreerd in de Belgische maatschappij dat hij niet langer zou kunnen aarden in de Afghaanse maatschappij. Verzoeker spreekt ook nog steeds Pashtou, zo blijkt uit diens persoonlijke onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4), en hij is nog steeds moslim. Het feit dat hij hier werkt en wenst aan te tonen dat hij geïntegreerd is en een netwerk heeft, is onvoldoende om een verwestering in zijn hoofde aan te tonen. Daarnaast heeft verzoeker nog een netwerk in Afghanistan en heeft hij hier nog contact mee (*Ibid.*, p. 7). Verzoeker beweert vloeiend Frans te spreken, maar dit wordt niet ondersteund door het schooldocument dat verzoeker bijbrengt. Het schooldocument geeft een overzicht van de eerste periode van het schooljaar 2023-2024. Daar valt verzoekers afwezigheid op school uit af te leiden, alsook dat hij het Frans niet goed beheerst.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen,

ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de Taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Waar verzoeker verder nog wijst op de samenwerkingsplicht vervat in artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet benadrukt de Raad dat de bewijslast in beginsel bij de verzoeker zelf rust. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de verzoeker op te vullen. Verzoeker gaat er duidelijk aan voorbij dat de samenwerkingsplicht in dit artikel geen synoniem van “*gedeelde bewijslast*” is, maar hoogstens een nuancering inhoudt van de bewijslast die in beginsel op de schouders van de verzoeker rust. De samenwerkingsplicht vervat in de tweede zin van artikel 48/6, § 1, van de Vreemdelingenwet volgt immers nadat de bewijslast, zoals omschreven in de eerste zin van voornoemd artikel, in de eerste plaats bij de verzoeker om internationale bescherming is gelegd. Een schending van artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet wordt evenmin vastgesteld. Verzoeker maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat voorgaande vaststellingen in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoeker moet bovendien de in de bestreden beslissing aan de hand van concrete en inhoudelijke argumenten weerleggen. Een theoretische uiteenzetting over het voordeel van de twijfel, die niet is toegespitst op de elementen *in casu*, volstaat hiertoe niet.

Gelet op het voorgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)*”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld. Uit de beschikbare landeninformatie kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in

Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precare socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Tot slot zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

Verder voert verzoeker geen persoonlijke omstandigheden aan of zijn deze aan de orde die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP